

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 24 coroane.
Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancațe se refuza. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor, după învială

Abonamentele și inserțiile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Iubirea și ura

Două izvoare mari de putere cunoaște omenirea, și poetul din prologul lui *Faust* ai lui Goethe și-a dat bine seama despre ele, atunci când a cerut pentru dânsul, ca suprema doctrină: «puterea urii și a iubirii»...

Astăzi, o școală mare de ură este care se face, și puterea cu care ea izbucnește este cu atât mai formidabilă, cu cât nu e vorba acum și aceea de ura mărnată dintre oameni, ci de aceea care se ațăță și se alimentează, în flăcări uriașe, între popoare.

Supotul urii se socotește necesar, de cătră toate popoarele în războare, pentru că se susțină și să se inflăcăreze zeul războinic ai armatelor ce-și stau fața în față... Din nenorocire, electul ațățării nu se oprește aici, el se întinde ca o biastemată molimă și preface pe om în teatru chiar la față de semenui său desarmat, chiar față de desarmați firi, cari sânt bătrâni, femeie, copii.

De geaba s'a crezut, de geaba s'a sperat, că un război la începutul secolului al douăzecilea, dacă avea să se deslanșeze mai grozav decât ceia de până acum, aceasta avea să fie numai în ce privește măsurarea forțelor între combatanți, aceștia fiind și cu mult mai numeroși, și cu mult mai ucigașori înarmați, decât cei din veacurile trecute; dar, ca în ce privește plăgile însoțitoare ale războaielor, devastările și cruzimile de prisois, acest război avea să fie cu mult mai civilizată, decât cele anterioare.

luzi!
El nu rămâne cu nimic îndărătul aceluia, dacă nu cumva chiar le întrecere, — făcând excepție poate de un singur lucru: de tratamentul prizonierilor.

FOIȘOARA

Berlinul și Parisul

— Impresiuni de drum, din 1913 —

II. Parisul

Pentru a zugrăvi acest imens infern, în care au fost împrăștiate slăfămătușii paradisului desființat din cer, ar trebui să vi vorbesc un suflet mai puțin rustic, într-o limbă neasămănată de măiestră. Dela cele mai ușoare vibrații, până la valurile lirie, care-l frământă, nimic nu stă pe loc, nimic nu se odihnește în această cetate a artei, a viului rafinat, a luxului amețitor. E o goană după fericire, o întrecere amarnică după succes, un strigăt necosoftit de desădășire, un vârtej de patimi, o beție de artă, care atrage ca o vrajă extraordinară oameni din toate părțile lumii. Aci e suprema încercare: aci pier cei desmădăduți, aci nebunesc ambicioșii, aci se avariază milioanele, aci se cern și se ridică marile talente, aci se plămădesc ideile și se oțeliesc luptătorii.

Toată această mare, într-o veșnică mișcare, într-o veșnică prefacere se zbate

Dar și aceasta are o altă explicație decât îmbălzirea moravurilor, — are explicația că de toate părțile numărul prizonierilor în acest război este foarte mare, și că fiecare parte are deci să se teamă de represaliile de care suferă ai ei, în caz când ar trata rău pe ai celorlalți.

Puterea urii însă nu cunoaște margini nici acum. Și n'o alimentează numai retorica militară, care de altfel trebuie să constatăm, că n'a prea făcut progrese remarcabile din vremile cele mai vechi și până astăzi, — dar o alimentează și toată literatura, sau să zicem mai bine: *tipăritura*, — toate, începând dela mica noțură de gazetă și până la poemul celor ce se inspiră incalzuindu-se la focul sacru al artelor.

E cutremurătoare izbucnirea de ură din poemele ce se scriu acum. Chiar și din acelea ale poezilor germani. Ei au fost și mai de mult mamei neîntrecuți (așa poate de cătră poetul maghiar Petöfi) în strofe violete împotriva adversarilor — presupuși sau reali — ai națiunii lor... Și cu deosebire împotriva Angliei. Este ceva atât de porțit, încât într'adevăr din tot nu mai rămâne decât violența cuvântului și a rimelor; — dar poezia? poem eroic? — Nu; este o spumegare ce amintește accese de boale nervoase.

Ura împotriva germanului se cultivă și în Franța. Dar parcă este ceva mai mult ironic, și mai puțin feroce în chipul cum tratează francezul acest popor de «barbari», în tot cazul, cum îi consideră și cum ei învață generațiile lor nouă ca să-i cunoască.

Nu e drept. Germanii nu sânt mai barbari — sau mai puțin barbari — decât alți popoare, zise culturale. A-și prezinta astfel, este un *efect al urii*, și în același timp un element de alimentare, iarăși a urii și din partea lor.

Insă între maluri tari, se frânge de tradiții și monumente mai trănice decât val-vârtejului de fiecare clipă.

Și pe acestea le vede și trebuie să le vadă neofitul venit din departări cu sufletul lacom. El trebuie să vadă Luvrul, care cuprinde întreaga istorie a Franței și a omenirii în tot ceea ce are imaterial și etern; Luxemburgul cu comorile lui de artă nouă; fosta biserică sfântă Geneveva, aici Pantelonul, în care se odihnesc marile glorii ale Franței; Palatul invalizilor cu mormântul celui mai mare cuceritor... Iată Sorbona, fundată în secolul al XIII-lea de un preot, reconstituită și reorganizată de Richelieu, ai cărui mormânt se păstrează în capela de alături. În dincolo, pe marginea Senei, mărețea protectoare: Notre-Dame, terminată la 1235. D'asupra triplului portal și uriașei rozete — adevărată filigrană de piatră — cele două turnuri retezate domină și azi orăzul, dejenind cu muzica gravă și solemnă a clopotelor lor, imensul Babilon.

Dela gara de ost marile bulevarde te duc în inima orășului, în cartierul latin — cartierul tinerimii zgometoase și entu-

Deosebirea, dintre manifestarea urii dintr-o parte sau dintr'alta, e numai o deosebire de temperament. Sânt însă, în sine, tot *barbară* rămâne. Sânt gradațiuni, sânt nuanțe, — atâta. Barbaria pot s'o revendice, sau să și-o impute, cu toții.

Isvorul de putere pe care-l dă ura, rămâne întunecat, ceva de iad, de pucioasă și de smoolă ciocotindă. Dar isvorul de iubire?

E împotriva mersului vremurilor să se vorbească acum despre așa ceva. E tot ce poate să fie mai deplasat, mai anacronic, — mai de predică în pustiu, dacă nu chiar de rădăci și de batjocură.

Și cu toate acestea: Ce este ura altceva, decât *repercusiunea iubirii*?

Ar ură cineva în lumea aceasta, dacă n'ar fi pornit dela a iubi?...

Dacă eu urasc pe dușmanul meu... nu este oare fundcă ei imi amenință sau imi primejduiește ceacea iubesc?

Nu este oare a mai alipi cu irenezie de ceacea iubesc, atunci când cu ură înversunată ma reped spre apărarea, sau spre înalțarea acestui obiect al iubirii mele?

...Oare când poetul a zis: «puterea urii și a iubirii», n'a înțeles el că aceasta este *una și singură*? A înțeles el *două* puteri? — Ori și cum, legătura dintre ele nu se poate să nu se cunoască; una fără alta nu există, nu poate să existe.

Se pleacă și se ridică pe rând, când unul, când altul, talerele acestui cumpene.

Atuncea când puterea iubirii nu mai răbșește, vine puterea urii și caute să așeze echilibrul. Ea operează cu arme dureroase, cu fier și cu foc, cu fiere și cu otrăvă...

siaste. Lumea fuge grabită pe trotuarele largi, în vitrinele sale se refrânge, ca într-o serie de oglinzi, mulțimea aceasta zoriță, dându-și o clipă impresia că acest furnicar se prelungește la infinit. E o întrecere de automobile prăfuite, de trăsuri urâte, de biciclete ușoare, printre care-si tae drum drept uriașele omnibus cu imperială, pe care numai Parisul le mai are. Ele zbărâne din toate încheeturile și dau cu masa lor roșie, patată de fum și de unsoare, un aspect groaznic tabloului de stradă.

Sena.
Râul curge încet, sfidând tot sgomotul și toată nervozitatea celor două maluri. Vapoare repezi spintecă luciul verde-ăstriei și alungă spre prețelii de piatră vânăță, valori mărunte.

Pe chei un întreg popor de desmoșteniți:

Una lângă alta, într'un sir nesfârșit stau ferecate în fier, pe balustrade de piatră, cutiile anticvarilor. — Bătrâni palizi în redingota ștersă. — Femei grase, cu fața plământe, în fusta lor de stambă. — Copilandri, în haine trențuroase, poartă coșuri cu statuette ieftine. — Lucrători fără lucru își târă picioarele agale, și fână

Seninul iubirii, aceea care este mai presus de toate, căci ea, și nu ura, a creat lumea, va trebui să vină însă, triumfând, să reverse hotărârea-i luminoasă asupra tuturor acestor frământări și sbuciumări, căroro mar la urmă, dacă vei sta să judeci în bună liniște și dreaptă chibzuială, vei ajunge la încheerea, că nu le lipsește și un grăunte (sau poate mai multe) de nebulie.

Pe când iubirea, este și *înțelepciune*.

Ion Gornu.

Cum se amăgesc oamenii

Inte'n un articol mai nou al ziarului *Alkotmány* (Nr. 132 din a. c.) se arată, la loc de frunte, *abuzul* ce-l face o parte a presei din capitală cu *ideea de naționalism* atât în chestiunea de reformă electorală, cât și în afacerile ce privesc școalele din statul ungur.

Sub titlul că sânt «apostoli ai maghiarismului», — scrie *Alkotmány* despre colegii lor dela *Pesti Hirlap*, — pretind, acești din urmă, stătuificarea școalelor primare și, deodată «cu desființarea ministeriului de culte, crearea unui ministeriu cultural, care să stea departe de orice sferă de interese confesionale».

Deocamdată, — zice organul partidului popular, — cei dela *Pesti Hirlap*, cari de altcum suntu guvernul, se mulțumesc și cu faptul, ca ministrul actual de culte, contele Ioan Zichy, «să prefacă imediat în școale de stat *toate școalele primare, a căror limbă de propunere nu este maghiară*».

Mersul ideilor se continuă, în numitul organ, astfel:

Va să zică, punctul de vedere național nu mai poate fi măntuit, după

dintr-o pipă amătuată. — Colea unul stă răzimat. Citește un jurnal, care pare că-l plictește.

Pe Boulevard e alt Paris.
Cafenea, lângă cafenea, tavernă lângă tavernă. Strășini de pânză, ca niște corturi, acopăr măsuțele din stradă. Unul soarbe tăcut, cu o figură olimpică, un șvarț. Altul și-a svârșit până pe ceață, s'a răzimat cu bărbia în mânerul bastonului, — filozofează. — Doi pun la cale țara, cu discuția lor aprinsă, dincolo alți doi vorbesc românește. Nu-i surprindere, pe români li întâlngești la fiecare pas pe boulevard Saint Michel, li găsești în orice cafenea.

Cilindree de tuci pentru reclame sânt îmbrăcate cu sen până jos în așeze de teauru în toate culorile: Opéra, Odéon, Sarah Bernhard, Réjane, Chatelet, Comédie française... Parisul are treizeci de teatre mari. — Toate sânt pline și toate sânt scumpe. Și doar stănt pe lângă asta nenumerate scene mici, muzic-halls, café-concerte, spectacole de toată mână și de toate glasiurile. — Reclamele negustorilor își se întind la fiecare pas pe stradă, și printre publicul grăbit zboară meru aceste fițiuci necitte, care câpțușesc și murdăresc trotuarul.

colegii dela P. H., decât numai prin statificare generală de școale.

Acasta este o credință falsă. Sub lozincă bine sunătoare se monopolizează punctul de vedere național, interesul maghiarismului, tocmai din partea acestora cari mereu negligează punctele de vedere etice creștinești.

Impotriva acestei procedări trebuie să-și ridice cuvântul maghiarii creștini și presa lor.

Căci doar este și în paguba intereselor ungurești, când concetenii noștri maghiarii, cu gândiri patriotice și credincioși statului, văd în ziare guvernamentale o politică ce nu are de loc rădăcini în constituția și în istoria Ungariei de o mie de ani.

Aceste ziare propagă o politică maghiară foarte problematică în efectele sale, ba de-a dreptul primejdioasă pentru cultura creștină a țării.

Maghiarul nu s'a îndeletnicit nici odată cu politica despozierii de drepturi față de cetățenii nemaghiarii. Politica aceasta nu trebuie introdusă nici în reforma electorală, nici în problema școlii.

Apărarea intereselor naționale, în vechul al douăzecilea, trebuie aflată în alte garanții.

Dacă ne vom convinge despre aceasta, nu ne vom amăgi prin fraze frumoase. Statul ungur și constituția sa nu cunoaște decât membri egal îndreptați până atunci, până când cineva nu abuzează de dreptul său împotriva statului național. Acastă egală îndreptărire însemnează tot odată și dreptul pentru limbă, care este mijlocul desvoltării culturale.

Nu mai vorbim despre apariția naturală, că nici viața popoarelor și rasele nu suferă silurii, fără o reacțiune păgubitoare.

După acestea, articolul din Alkotmány arată câteva din condițiile, în care are să se clădească mai departe politica statului ungur, în scopul ca să nu slăbească, ci să întărească tot mai mult temeiurile Ungariei creștine.

Camera ungură. În ședința din 18 I. c. s'a început dezbăterea asupra proiectului de înnădărire. Raportorul Edmund Barta, recomandă proiectul spre primire.

Contele Teodor Bathydny (din partidul lui Károlyi) ia poziție împotriva teritorului unitar de alimentare, mai ales fiindcă Germania îngreunează transportul de cărbuni. Cât pentru adăncirea alianței cu Germania, oratorul este de părere să se numească o comisiune de 30 membri ai camerei, și aceștia să facă propuneri privitoare la directiva tratatelor cu Germania, Austria, Polonia, Bulgaria, Turcia și România.

Adevăratul Paris rărare seara într-o plimbare pe Boulevard des Champs Elysées și rue de Rivoli. Ce fascinantă și splendoarea Parisului luminat de milioane de globuri, de felinare, de lampe, ce se preda în noaptea ce o mare de stele, ca un reflex al cerului! Și ce grandios se ridică în văzduh marelă ară de triumf al lui Napoleon, la capătul celui mai frumos bulevard din lume! Peste Sena se arcesc poduri de lemn; vagoanele metropolitane ies din pământ, într-o strălucire uriașă trece pe stele fluviu, pentru a pătrunde iarăși în gaterile lor de labirint, automobile, trăsuri ombusane, tramvaele zbrănbite; pe deasupra acestui valvărite amfior, nervos, ne-ostoit, se ridică simplu, cere, nepăsător în grănitul lui vechi că lămea, obeliscul dela Luxor pe piața Cordociei. El sfidează cu ieroglifele lui păgâne, cu liniile lui simple această zvrăcoare de furnicar înălțat, vișând poate soarele ară și puști-țimens pe care a trebuit să-l păr-sească.

Iar dincolo în cartierul latin, în fața Panteonului, Gânditorul lui Rodin, concentrat în sine însuși și surd la imensul valvărite, simbolizează încă odată puterea

Bela Landauer (din partidul guvernamental) vorbește în contra factorilor austriaci și a presiilor, care apară ideea unei mari Croații. Astfel de propagandă nu mai poate fi tolerată. Croații și bosniaci s'au distins până acum prin cum-pătul lor politic. Vorbitorul cere, ca Bosnia să fie aliniată Ungariei.

Paul Sándor (afară de partide) se alătură la propunerea de-a se alege o comisiune specială, care să discute chestiunile privitoare la tratatul economic cu Germania, și critică cu asprime guvernul, că parlamentul este cu desăvârșire neorientat în aceste chestii. La tratative economice cu Germania, zice Sándor, Ungaria trebuie să participe ca stat independent și nu împreună cu Austria. În slărgit nu este mulțumit nici cu activitatea băncii austro-ungare și cere bancă neartătoare.

Ministrul de finanțe Al. Popovics observă, că va reveni, la o dată ocazie, asupra ideilor financiare ale antevorbitorului.

Mai vorbește deputații Heinrich (din partidul muncii) și Juriga (slovac), care cere executarea deplină a legii de naționalități. După aceasta ședința se ridică.

Deciderea parlamentului român. În lași în sala teatrului național s'au deschis, în 17 I. c., corpurile legiuitoare ale României. Regele Ferdinand, — care era însoțit de prințul moștenitor, — în mesajul de tron, adresându-se senaților și deputaților, a zis, că țara redusă la mijloacele proprii de apărare, a jertfit cu nobil patriotisim floarea vitejilor săi, dar lungă rezistență înarmată a scutit puierile României, care a încheiat pacea ca singură condiție de viață ce i-a rămas.

Mesajul continuă: Tratatul de pace va fi înmănat corpurii legiuitoare. Este învenerat, că *ni se cere grație jertfit*, dar poporul român le va suportă cu bărbăția ce i-o pretinde marelă interes comun. Toțșii, binecuvântat cerul, că tocmai în orele de grea încercare se restituie *țării-mame frumoasa Moldoavă*, pe care foșșii săi stăpâni o răpiseră de la sine. *Printr-o favorabilă, de care s'a împărsădit acest mare eveniment la puierle, cu care am tratat de pace pace, a pregătit calea restabilirii prieteniei ce a existat în trecut.* Pe lângă păstrarea bunelor raporturi cu alte state, vom căuta să intrăm în relațiuni de vecinătate prietenești cu nouale state aflătoare în formațiune.

Mesajul de tron amintește, după aceasta, situația financiară și reformele plătuite, în deosebii chestiunea agrară. (În vom puia întreg în numărul viitor).

Italia are încredere în sine. Raportorul de război al Italiei constată fapte extraordinare a atacurilor date de armatele austro-ungare, zicând *ca pe un front de 150 km lucrarea pregătitoare a artileriei austro-ungare a luat de astădată înădănsul ne mai pomenite.* Cu toate acestea, *Italia*, și-au încredere în rezultatul luptelor; cei trupe italiene, — scriu numii raportori, — sânt astăzi pătrunse cu totul de *alt duh*, nu ca pe vremea ofensivelor austro-ungare de mai înainte; *italienii știu*, că acum este vorba de *existența Italiei*, și-au făcut toate pregătirile, pentru a putea rezista cu nădejde de biruință.

creatoare a ideii mai veche ca universul și biruitoare de-a pururi.

La operă se da Walkyrie a lui Wagner, pe care cu călția ani în urmă se povestește că parizienii au fliurat-o. De atunci însă s'au găsit destui admiratori ai acestei muzici de vijelie și furtună. — Într-o altă Cătuile Mendés, care să propovădească și altora gustul pentru ea. Și lumea s'a deprins prin educație artistică și prin cultură, prin imitație și modă. De data asta sala înmense, ce străluciește în roșu pluşat, în care sânt înmărcate fotoliurile, în surdul decorurilor arhitectonice, în lumina lampelor electrice, e plină. Aci poți vedea totă aristocrația banușii, a sângelui, a spiritului și a frumuseții. Capete pleșuve de bancheri, frunți geniale de poezi și de artiști, figuri ce-și urcă strămoșii până la Ludovic cel sfânt, ori parvenții de ieri de alăitieri; marile cocote cu echipaj și palate, alături de mame de familie, de doamne tinere, de feti rădăcinate în jurul parfumului divin, lumina candidă a tinereții, a frumuseții lor răpitoare, toți se adună în aceste temple art, pentru a o admira în tăcere, ori pentru a o profana cu nelingețerea lor, ori cu elogi false și ipocrite.

Din Bulgaria. Știre oficială din Sofia anunță, că prim-ministrul bulgar Radoslavov și-a înmănat regelui demisiunea, care a fost și primită din partea regelui Ferdinand.

Criza guvernului bulgar se ivise înainte cu câteva săptămâni, când miniștrii stambouliști, Petco dela lucrări publice și Coșniță dela căile ferate, renunțaseră la portofoliurile lor, și anume din motive de politică internă și externă. În cele între nu erau mulțumii cu sistema de alimentare în felul organizat de guvern, iar în ale externele desaproabau pe Radoslavov în chestiunea dobrogeană și în rectifierea graniței cu Turcia.

Pacea dela București, cum este cunoscut, hotărâse în chestiunea Dobrogei, ca partea sudică să treacă în întregime la Bulgaria, iar partea dela nordul Dunării să treacă în puterea statului central, până să va intrini o nouă conferință, care să deslege definitiv afacerea.

Retragerea lui Radoslavov, a vechiului adversar al rușilor bulgari, este regretată în cercurile politice bulgare.

Urmașul său va fi Malinov, șeful partidului democrat. Însărcinat de rege cu formarea noului cabinet.

În politica externă a Bulgariei, după părerea generală, nu se va produce nici o schimbare.

Nr. 0010 Școl. 1918.

Circular

cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale, apoi cătră direcțiunile gimnaziale din Brad și din Brașov, cea a școlii comerciale din Brașov, și cătră cea a seminarului arhidiecezan din Sibiu

Pentru acoperirea enomelor spese de război, înalțul guvern al țării a deschis al VIII-lea împrumut de război. Glorioasa noastră armată de aproape 4 ani luptă cu rară vitejie pentru apărarea vieții și a avutului nostru.

Se cuvine deci, ca și noi, pe lângă încordarea tuturor puterilor morale și materiale, să aducem orice jertfă, ce ni s'ar cere, pentru a asigura armatei noastre deplină biruință asupra dușmanilor numeroși. Îndrumăm deci pe toți directorii școlaelor de orice categorie, pe toți profesorii și învățătorii și pe toți elevii școlaelor noastre profesionale, ca să subscrie la acest împrumut de război, și să îndemne și pe alții la aducerea acestei jertfe pe altarul patriei iubite. Totodată îndatorăm organele noastre subalterne a da cel mai efectiv sprijin directorilor supremi și inspectorilor regiști în acțiunea, ce vor întreprinde în acest scop. Despre cele îndeplinite și rezultatul obținut așteptăm raport până la 1 Octombrie v. 1918.

Sibiu, la 3/16 Iunie 1918.

Vasilie Mangra m. p.,

arhiepiscop și mitropolit.

Dr. Octavian Costea m. p.,

secretar constituțional.

Știrile războiului

Cartierul de presă al războiului anunță

În 20 I. c.:

italienii și-au trimis de sase ori coloanele de asalt împotriva liniilor noastre. În urma pierderilor italiene, comăndantului lor s'a văzut necesitatea a-și arunca în luptă și rezervele, dar fără succes. Lupta durează cu mare învergurare.

După comunicatul oficial din 21 I. c. la Montello s'au mai făcut alți 3800 prizonieri italieni.

Pe teatrul războiului din Franța, după știrile ziarelor franceze, a intrat cară o pauză, care însă n'are să dureze mult, ci — cum scrie Temps — numai până când dușmanul își grupează de nou trupele.

Universitățile populare

Băiatul și fetița fineză, după terminarea celor 6 clase primare, nu se mulțumesc cu cunoștințele câștigate, ci pentru întregirea lor cătră la universitățile populare. Scopul acestor universități este generalizarea cunoștințelor, a cultiva iubirea de patrie și a face capabili pe filii poporului să se cultive. Întărește și lărgeste cunoștințele câștigate în școala primară, iar prin exercitarea industriei de casă îi deprinde pe la o meserie. Că universitățile populare își ating scopul dorit, ne dovedește numărul lor mare (28) la un popor de abia 3 milioane, și că aproape fiecare familie înaintea de a se căsători și fata înainte de a se mărita trece prin aceste faze de cultură.

Dintre universitățile populare numai 2 sânt în oraș, celelalte departe de state, în mijlocul pădurilor, pe marginea lacurilor, în cele mai frumoase locuri ale țării. Se are în vedere însă, ca comunicația să fie ușoară, căci universitățile acestea la poporul finnez servesc ca loc de întâlnire pentru societățile tineretului și tot aici se înțărbitorile cămpeștii de peste vară.

Șar țara celor o mie de lacuri, Finlanda, stă pe-o treaptă culturală foarte înaintată. Aceasta ni-o dovedește instituțiile ei culturale, dar mai ales numărul cel mare al învățătorilor și mulțimea școlaelor. În a școl. 1906-07 au fost 4072 învățători la 140,953 elevi, iar la orașe 292 înș. și 791 învățători, total 1083. La sate pînă pe fiecare loc 46, a orașe 36 elevi. Acesta înțic e semn de progres. În părțile cele mai îndepărtate ale acestei țărișoare minunate învățământul îl provăd învățătorii amatori, s'au înmplinea cuvintele Măntuitorului: *Unde s'ant unul sau doi adunați în numele meu, acolo s'ant și eu în mijlocul lor.* Vecinătatea cu Suedia, — țară cu vechi tradiții culturale, — și mai ales stăpânirea ce-a avut-o aceasta asupra Finlandei, a lăsat urme adănaș asupra acestui popor viguros și hărtic, dar cum acesta lipsea de inițiativă și avânt. Tot ce se afla în țările vecine s'au străduțit să-și însușească și ei. Minunatele universități populare introduse în Dania de marelă dascăl (mai târziu episcop) Grundvig, le-au încredințat și finezii și după cum se vede din articolul cel-dăam (după Eticlopedia învățământului primar vol. I. de Kóvacs) și-au rezultat frumos.

Când te gîndești că este adunat, în țărișoara cu climă aspră și trai greu, și ce roșturi culturale avem noi, noi cei de neam ales în acest col de rai, ce se chiamă Ardeal, și se strînge inima. (C. Iencica).

Cartea mea să le găsească
Săntoasă și cumine;
Că-i destul amar pe mine,
Să slujesc în cântine,
Și să port povara vieții,
Ani de zile 'n bălăne.

N'am alt dor decât de tine,
Și de mândră mei copii,
De un sat ascuns sărăcut,
De veri cordii și câmpii,
De isvorul ce se 'ngăna
Și de umbrela de fag,
Pe de farmecul pădurii
Din Ardealul nostru drag.

Lâng'un brad, pe vîrf de dealuri,
Cum privesc în largă zărm,
Rînd pe rînd ceva mă cheamă
Spre golul din departare,
Și pătruns de-a dor ferbinte,
Dor de casă și moșie,
Cătă Jale port în suflet,
Singur Dumnezeu mă știe.

Vasilie Gento

Scrioare din Italia

Copleșit de doruri multe,
Ca gîndirea spre hotare,
Via din postul de pe munte,
Lăpăd pușca din spinare,
Și încep cu dor și trădă,
S'î'n sîr noșt pe hărtie,
Să-ți trimit această carte,
Scămpă draga mea soț!

G. Ionescu

Bunul Dumnezeu, Sîvlitul,
Olasul lîmii s'acultei,

Clădirile sânt moderne. Localul principal e sala de prelegeri, care servește totodată și ca sala festivă pentru ținerea sărbătorilor. Etajul superior este ocupat de sălile de gimnastică, bibliotecă, sala de citit, o sală de gimnastică, bucatărie și prânzilor. În parter sânt odăile de dormit, locuința directorului și-a profesorilor. Dăla clădirii principale puțin mai departe aflăm localul de baiedă și atelierul de lucru manual și școlii. Lângă acestea sânt cele mai frumoase sălăi mănăstirești. Universitățile populare vechi cu clădirile din lemn, cele nouă sânt ridicate din piatră și cu toate că sânt departe de oraș, fiecare are apaduc, încălzire centrală și lumină electrică. Salele sânt mari și luminoase și asupra printrului lăsa o impresie plăcută. În cele mai multe sălăi de prelegeri aflăm bustul lui Runcberg (poet), Topelius (pedagog), Lönnrot (scriitorul Kalevala) și Olof Suellman, barbat de stat, apoi o mulțime de copii după tablouri vestite.

Școalele acestea sânt provăzute cu rezerve din belșug. Fiecare are mașini fizice, diferite mijloace pentru experimente chimice, apoi colecții din plante și animale.

În privința materialului de predat la universitățile populare este o varietate și libertate deosebită. Fiecare studiu convingerea lui cea mai intimă. Obiectele principale sânt: Limba maternă, istoria și cântarea, și cu acestea stă în legătură strânsă istoria naturală și geografia patriei lor și altor țări. Acestea, apoi aritmetica și calculul algebră simplă sunt obiectele principale care au mai alăturat și igiena. Cele mai multe universități și-au luat în programă și morala, constituția și cunoașterea afacerilor comunale. Gimnastica o deprind în toate locurile. Pe lângă acestea sânt și oretice mai au deprinderi: practica la școlii, industrie de casă, lucru de mână cu care înainteașă paralele desenul și geometria.

Numărul orelor la săptămână variază dela o universitate la alta. În general cam 45.

La universitatea din Lohti se ține: limba maternă în ore, istorie, 5 geografice, 3 cunoștințe de drept, 1 constituție, 1 istoria naturală 3, igienă 2, aritmetică 4, contabilitate 1, gimnastică 6, cântare 9, și disciție 6 ore.

Limba maternă: Exercițiile a vorbirii literare. Tâna este ca Evreii sa comobil literatură și pe scriitorii din operele lor. Să citească produsele ale literaturii și cele citite să le și predeie.

Istoria: În toi locuri, la fiecare universitate, istoria patriei e inițiată. Din ist, universitatea și la numai puțin, că ne neapără de lipsă pentru înțelegerea anumitor lucruri din ist patrie. **Științele naturale** se învață din cartea cea mare a naturii. Fie care experimentează, cercară. Având în vedere scrierile cursurilor, scopul este numai trez în ascultătorii vorbirii pentru științele naturale. **Pe exercițiile corporale** pun seamă deosebită, iar sportul, iubit foarte mult de poporul țării, îl deprimă cu pasiune. În cântarea fiecare universitate se întreprinde o altă. Și cântă cu vreme și fără vreme, înainte și după prelegeri. Dimineața și seara deopotrivă. În atelier și în curte, când se joacă. Fiecare universitate își are colecția ei de cântăce, care conține mai ales **cântăce populare și naționale**. În multe locuri sânt și coruri cari iau parte și la sărbătorile de peste vară. Cântăcele religioase încă nu sânt uitate.

Cursurile se încep la 1 Noemvrie și în până la sfârșitul lui April, adică 6 luni. Vacanța la Croația e lungă, la Paști însă numai cât în sărbătorile.

La universitățile populare deosebim 3 feluri de cursuri: 1) cursuri universitare și cu acestea totodată școala economilor și economelor. În semestrul al II-lea 3) cursul de plugară. La cursul economilor și economelor obiectele sânt: cunoștința legilor, economia contabilă, igiena, cântă, lucru manual, cântare. Obiectele cursului de plugară: economie, cunoștințe despre animalele de casă, ist. naturală, pădurări, drepturi și datorințe, contabilitate, desen, noțiuni de arhitectură și catastro, lucru manual, cântare gimnastică, exerciții de vorbire.

Dacă în institute se face educație familială, desigur că la universitățile populare fineze se împlinesc mai frumos. Cu toate că în întinate sânt reprezentate ambele sexe și încă la etate înaintată, totuși nu arăptarea mare este în rândul tinetă în fra trineri de 18—20 ani, ci blândea; parcă au de-a face cu micuții dela școala frobeliană.

Între director, profesori și ascultători numai în clasă este deosebită, și aici atât loc, ca unul care se întreabă și celălalt ascultă cu atenție și răspunde.

Și după lecții, în timpul liber, conducătorii sânt la oală cu ascultătorii, con-

versează, petrec, se joacă. Ascultătorii nu se cătușesc înaintea profesorilor, dar simțul de cinste și respect încă nu l'au. Se năvălă, nu l'vorbă, că față de unul sau altu trebuie să se măsură mai aspre.

La fiecare institut se află fundații pentru copii primitorii înști, ceea ce folosesc aceste burse nu plătesc. Ceilalți plătesc lunar câte 22 Mărci (1 M = 96 fl), așadar în 6 luni cu alte cheltuieli mărunte ar veni de fiecare ascultător 125 cor.

Conducătorii institutului este directorul și directoare, care de regulă este soția directorului.

Profesorii sânt 83, profesore 80, total 163. Numărul ascultătorilor crește din an în an. În 1900 media a fost 36, în 1907 deja 48. Dar au fost și astfel de universități, unde numărul ascultătorilor s'a ridicat între 70—100. Până acum au cerut aceste cursuri 13,5 milioane de dineri. În anul din urmă (1910) însă cele 28 institute au avut 1223 ascultători.

Știrile zilei

Numărul cel mai de aproape al ziarului Telegraf Român apare Joi după sfintele sărbătorii ale Rusilor.

La împrumutul de război. Direcțiunea fondurilor particulare și familiare ale Măiestrii Sale domnitorului Carol, a încredințat, în urma poruncii pre înalte, Institutul Pesti Magyar Kereskedelmi Bank să semneze pentru Măiestatea Sa 12 milioane corane la al optălea împrumut de război.

Numro. Măiestatea Sa Monarhul a numit general maior pe dl Nicolae Logosan de Caransebeș dela comanda militară din orașul nostru.

Examen de maturitate. La școala noastră comercială din Brașov s'a ținut luni, în 17 l. c. n., examenul de maturitate sub conducerea părintelui asoc. conștorial Matei Văleanu. Comisari ai guvernului au fost d-nii Dr. P. Ionescu, consilier de secție, ca reprezentant al ministrului de cultură și instrucțiune publică, și W. Paul, prezidentul camerei de comerț din Brașov, ca reprezentant al ministrului de comerț. Dintre 11 candidați s'au declarat maturi cu foarte bine: Letiția Popa și Cornel Rociu. Cu bine: Cornelia Creangă și Regina Drăgoi. Maturi: Traian H. Damian, Nicolae Greuc, Danil Neamtu și Gheorghe Popovici. Trei candidați se admit de nou la examen în Septembrie a. c. din câte 1 și 2 obiecte.

Alimentația în Ungaria. Cantele Ștefan Tisza în sedința din 19 l. c. a dietei a vorbit despre știrile de alimentare în Ungaria. Poporația Ungariei nu e provăzută cu alimentele necesare până la seceriș. În multe cantități se împarte numai a trei și a patru părți din cele de tablă de fier, pe care conștorul Poporului din Ungaria sifere cu resignare, ca dovadă că nici lipsurile nu pot influența țaria de fier. Având încredere în învingerea finală. — zice cantele Tisza, țara Austria și Germania trebuie să știe că Ungaria nu e Cantar. A mai spus, că guvernul trebuie să ia măsură aspre pe teren administrativ și legislativ, pentru a face cu neputință orice uneltiri îndreptate împotriva statului.

Turburări în Viena. Reducerea la jumătate a cvoței de pâne a produs în 18 l. c. mici turburări în Viena. Mulțimea adunată a oprit tramvaiele electrice, s'a apropiat de fabrici și a spart câteva ferestre. Conștorul municipal a salvat orașul italian Ancona. Flota austro-ungară a pornit din Pola cu gândul de a bombarda Ancona, care în timp de zece minute putea fi zdrobită, dacă ar fi fost bombardată de 24 tunuri ale numitului vas de război.

Catedră pentru morala creștină. Măiestatea Sa a încuviințat înființarea unei catedre pentru morala creștină la facultatea de teologie reformată din Dobrița. Catedra va fi ocupată de profesorul Veniamin Csaki, care propune la acea facultate istoria religioasă și studiile înrudite.

Inoendiu. Măsurile pe la ameză a izbucnit un mare foc la Porcști. Un tren separat, cu pompieri din Sibiu, a plecat îndată la fața locului. Au ars 8 case și toate clădirile lor laterale.

Companii pentru acșier. Administrația militară a decis să formeze companii pentru îndeplinirea muncii împrunute cu secerișul. Fiecare companie va sta cam din 100 soldați sub comanda unui ofițer, cărui se va vor pune la dispoziție mai mulți subofițeri.

Trei mil de corane pentru bleșci. Primul următor este. Va rog să binevoiați a publica în *Tă. Rom.* că *Todor Faur*, crânic, și soția sa *Maria*, din Borcut, tractul Cetății-de-peatră, au dăruit bisericului din Borcut 3000 (trei mil) de corane, în scopul edificării casei Domnului. Faptul grădește dela sine. Lămurire: 27/4 Iunie 1918. Cu deos, stima: *Andra Lada*, protopop.

Darul unui învațtor. În Lasțul român, tractul Târnava, a răposat zilele acestea învătătorul *Dimitrie Branea*, originar din comuna Mohu de lângă Sibiu. Fostul pionier al culturii noastre a lucrat, cu cinste și devotament, 12 ani în ogorul dăscăliei; ear la moartea lui și-a testat biblioteca de peste patru sute de volume parohiei din Lasțul român.

Cuib de pițigo. Frankfurter Zeitung a publicat din peana unui correspondent al său următoarea întâmplare: Un desparțământ al unui regiment de artilerie din Elveția a ieșit din oraș la exerciții. Când s'a început manevrarea cu tunurile, s'a observat, că din gura unui tan au sburat mai mulți pițigo, cari se învâneau pe deasupra capului soldaților. S'a constatat, că în țeava tunului era un cuib de pasărele. Tunarii numai decât au raportat comandantului cele întâmplate. La purmă acestuia tunul a fost dus la casarmă, cu ordinul ca până la altă dispoziție să nu fie întrebunțat la deprinderi militare.

Fondul Episcopului Nicolae Popoa pentru așa învălțorilor meseriași a sportu cu cor. 26 c. n., la propunerea doamnei văduve *Sofia Vasile*, neconsolata mamă a avocatului Dr. Alexandru Vasilie (Ciri-pici), de următorii oșpeți dela sărbărea căsătoriei dlui Zaharie Aron, proprietar fost măiestru cismar, cu d-na *Sofia Todor*, și anume: Vasile Bănuș, cismar și soția, ca țiași 10 cor.; *Ioan Opric*, primar în Boarta și soția, 4 cor.; și d-na *Sofia Vasilie* 2 cor. — Pentru prișnu exprimi sincere mulțumite: *Vic. Tordășianu*, prezidentul Reuniunii meseriașilor sibieni.

Mobilizare parțială rusească. Un ordin al guvernului rusesc, cum vestește șgența telegramatică din Petersburg, dispune cizmentarea la arme a muncitorilor și țăranilor din 14 guvernameinte și din teritoriul cazacilor sibieriani și dela Orenburg. Prin măsura aceasta, guvernul lui Lenin voinde să înfrângă revolta turberii formate din prisoierii țării și din țevoci și sugerează organizarea contra-revoluționară din Rusia.

Originea numelui Egipt. În sedința din 24 Mai a. c. a academiei franceze, s'a prezentat studiul arheologului elvețian Edouard Naville, membru corpondent al academiei. Arheologul explică în acest studiu originea mai multor nume geografice vechi, între care și a numelui *Egipt*, care se reduce la cuvântul egiptean *Agab* și înseamnă *inundare*.

Mersul trenurilor. Sosec. În gara din Sibiu, dela:

Nocrih	la 643 l. d. a.
Ciznădie	7 —
Vinț	741 —
Copsa	1227 dl. a.
Ciznădie	344 —
Făgăraș	434 —
Turru roșu	604 —
Oena (dela băi)	707 —
Copsa	1023 noaptea.

Ciznădie 523 l. d. a.
Copsa 612 —
Făgăraș 1013 —
Turru roșu 1050 —
Oena (la băi) 140 d. a.
Ciznădie 157 —
Copsa 347 —
Nocrih 406 —
Vinț 610 —

(Trenul Copsa dela 347 și dela 1227 este tren de povară, are numai clasa a treia, și primește 30—40 pasageri, după cum este loc; la halte nu se oprește, ci numai la stații).

«Banca Generală de Asigurare» pentru al VIII-lea împrumut de război. Ca și la împrumuturile de război anterioare, așa și la împrumutul actual, Banca noastră de asigurări din Sibiu, oferă ciznășilor ei asigurări asupra vieții, care să le plătescă, la scadența, în obligațiuni ale împrumutului de război. Prin aceste asigurări se dă posibilitatea, că *fie cine* între anii 18—35 la etății, fără considerăre la sex și ocupație, s'a poată participa la subscrierea împrumutului de război. — Cel și voinde să abierbe de piță suma de Cor. 1000, și nu are destul bani pentru acest scop, poate face o asigurare de viață pentru această sumă, iar banca în schimb subscrie din împrumutul de război obligațiuni de aceeași valoare.

Cine urmează această combinație notocoasă, dovodește nu numai o față publică, ci arată o deosebită îngrijire de *virtuți proprii familii*, pentru că caz de moarte mai înainte de expirare termenului de asigurare, titlul împrumuturilor de război se predă celor îndreptățiți (favorizărilor asigurării) imediat și fără a se mai cere achitarea ratelor restante dela suma împrumutului subscris. Pentru acest scop banca noastră are două modalități de asigurare și anume:

1. Fără viziune medicală până la suma de Cor. 500.

2. Cu viziune medicală pe durata de 12, 15 sau 20 ani și până la orice sumă.

Premiile sânt cu mult mai ieftine ca la asigurările normale, deoarece dobândă de 5% și a efectelor împrumutului de război face cu puțință reducerea premiilor, a căror sumă diferă după etate și durata termenului de asigurare și se pot plăti în diferite rate ca la asigurările normale.

Prospecte și informațiuni se pot căpăta dela «*Banca Generală de Asigurare*», Sibiu—Nagyseben (edificiul «ALBINA»).

Cărți și reviste

Doă volume nouă. Cartea de bucate *Popă Buncă*, de *Zotti Hodoș*, învță pe oricare femeie cultă să gătească bine și cu gust.

În câteva sute de rețete, pentru gățirea a orce fel de bucate, s'a dat o deosebită lucră aminte bucatăriei obișnuite în țara noastră.

Se arată, scurte și lămurit, cum se pot prepara mâncări ieftine și mâncări mai scumpe, după împrumări. Cuprinde:

În Partea III:
Supe, Asiate, Sosuri, Legume, Fripturi, Torte, Timpale, Cereale, Parfuri, Inghețate, Bombe, Bombeoane, Bături, Sandviciuri, *Prăjitură mărșute* ș. a., Volumul are 160 pagini și costă 3 corane.

În Partea IV:
Conservare: Cum se coace pânea bună, lăcrnău, scoabele, desopre varză, prepararea cârnăușilor ș. a.; unsoarea, sunete, ouăle, laptele covășit, brânza; castreave, urechi, patelace (paradaise), fasole, mazere, bureți.
Sfaturi: Pregătirea săpunului, spălătul rufelor, curățirea petelor din haine și rufe ș. a., sfaturi igienice și pentru frumusețe.
Mâncări ieftine: Din timpul de război, fără unsoare, fără ouă, din material puțin.
Prăjitură mărșute: Din făină, fel de feste, proabute și foarte bune. Volumul costă 3 cor.

Cărțile se găsesc de vânzare la autoră în Sibiu, și la Librăria Arhidiecezană.

Poșta redacției

V. G. în R. — Din Viașu, nu merge.
V. Z. în S. Adreșă-vă la tipografia editoare din Arad, unde suneți că s'a publicat.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: *Leo Bauer*.
Sămbătă, în 22 Iunie: *Die schwebende Jungfrau*, fără nouă și cu haz, de autori (Dănsatoarei spaniole).

Dimineața d. a. la 3 ore, cu preturi reduse: *Tărânuț voios* (De fidele Bauer), operetă. Seara: *Die schwebende Jungfrau*, fără în 3 acte, a două ora.

Începutul la 7½ ore seara.

Teatrul cinematograf. Apollo. Strada Schewis. Directora: D-na Emil Tóth.
Sămbătă și Dimineața, în 22 și 23 Iunie: *Evreul arădas*, piesă în 4 acte.

Luni și Marți: Film interesant, cu *Gunnar Toland*.

Începutul la 7 și 9 ore seara.

Nr. 398/1918.

(120) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. III Cornu, în protopresbiteratul Abrudului, se publică concurs...

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiilor dela stat.

Cererile de concurs instruite conform legilor în vigoare, se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul deschis...

Abrud, 28 Mai 1918. Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Abrudului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popovciin, protopresbiter

Nr. 196/1918.

(127) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. III Vința, din protopresbiteratul Lupșa, devenită vacantă prin moartea parohului Teodor Nicoară...

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venetilor proțești dela stat.

Concursule înzestrate cu documentele recerute sânt a se înainta subscrisului oficiu protopresbiteral în termenul deschis...

Ofenbaia - Aranyosbánya, la 28 Mai 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Lupșei, în conțelegere cu comitetul parohial concertant.

Vasile Gan, protopresbiter

Nr. 63/11/1918.

(128) 1-3

Concurs repeșit.

Pentru alegerea de capelan cu drept de succesiune în parohia de cl. III Cărbunar, (Kővárfűred), din protopresbiteratul Cetății de piatră...

Venitele capelanului vor fi jumătate din venitele parohiei cuprinse în coala B. de congrua.

Concurenții să-și înainteze rugățile provizive cu documentele necesare subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul fixat și pe lângă observarea restricțiilor normelor din vigoare...

Magyarlápós - Lăpușul-unguresc, la 17/30 Mai 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Cetatea de piatră în conțelegere cu comitetul parohial din Cărbunar.

Andrei Ludu, protopop.

Nr. 394/1918.

(129) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa III Bucium-Sat, tractul protopresbiteral al Abrudului, se publică concurs pentru a treia oară...

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiilor dela stat.

Concurenții își vor înainta cererile instruite cu documentele prescise de lege, subsemnatului oficiu în termenul deschis, și cu observarea regulamentului să se prezinte în vreo Duminică sau sârbătoare la biserică...

Abrud, la 25 Mai 1918. Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Abrudului în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popovciin, protopresbiter

Nr. 598/1918.

(130) 1-3

Concurs repeșit.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Băneasa, cu filia Bernate, din protopresbiteratul Târnavei, se publică concurs...

Emolumentele sânt cele fasonate în coala B. și congrua dela stat.

Concurenții să-și aștearnă cererile instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral, având să se prezinte cu prealabila incuviințare a oficiului protopresbiteral în vreo Duminică sau sârbătoare...

Cetatea-de-baltă (Kisküllővár), la 28 Mai 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Târnava.

Nicolae Todoran, protopop.

Nr. 196/1918.

(131) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia Iuri (cl. II) se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele cu întregirea prescridă dela stat sânt conform datelor din coala B.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatului oficiu, în termenul sus indicat, în care timp concurenții — pe lângă observarea restricțiilor regulamentare, — se vor prezenta în vreo Duminică sau sârbătoare...

bătoare la biserică spre a cântă și predica, eventual a celebra.

Alba-Iulia, 23 Mai 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Alba-Iulia, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Teulescu, protopresbiter.

(132) 1-3

Concurs pentru cantor bisericesc

Pentru întregirea postului de cantor bisericesc în parohia ort. rom. din comuna Vale, protopresbiteratul Sălciște, se publică

concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Reflecții la acest post sânt permise a-și înainta cererile, în care să se arate și pretențiunea, în termenul deschis, subsemnatului oficiu parohial.

Se pretinde dela reflecții să cunoască bine cântările bisericiești și liturgice și să se prezinte în biserică în vreo Duminică sau sârbătoare spre a cânta.

Vale, în 4 Iunie 1918.

Oficiul parohial ort. român:

George Iftin, paroh.

Aviz

Am onoare a recomanda cu toată căldura P. T. Public restaurantul meu de pe promenada Bretter, cunoscut sub numele:

„Bretterbierhalle“

cu o comoadă verandă; ca cel mai plăcut loc de convenire al intelectualilor români. Bucătărie ieftină și de prima clasă, vinuri de soi din ținutul Târnavei de cele mai renumite și curat manipulate; zilnic bere proaspătă de Cluj și în fiecare seară concertez cea dintâi muzică de țigani din Sibiu.

Pentru binevoitorul concurs al onoratului public se roagă:

1-50 (133)

Anton Iosef Fark.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu.

Doine și cântece românești pe teme populare.

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).

Foale verde, flo de nuc. Cântă puilă cucul. Spune, măndro, adevărat. Vai, bătăia, dragi ne-avem Bădilor deparțior. Cine mă-unde cântând. Bade, zău, o fi păcat. Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).

Siti tu, bade, ce mi-ai spus. Vino, bade, iar acasă. Năcăjiți ca mine, nu-i. Floare mi, floare trecu. Cântec haideucez I. După ochi ca murele. Trajeți voi bol. Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.

Păsărică mută-și cubul. Leagăn-te frunzișă. Tărtura din vales saci. Cântec haideucez II. Ce vii, bade, țărzior. Tu te duci, bade, străce. Foale verde, toate lată. Pe unde umbria dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă leagăna. Foale verde, pup de erin. Sus în vârful dealului. Măndro, de dragoste noastră. Când teeci, bade, pe la noi. Frunza verde, frunzișă. Auzi, măndro, cucu-și cântă. S'a dus cucul de p'alc.

Nou!

Caiet V.

Bade, după dumneața. Cucule cu peană sură. Toată lumea-i din'tra-n seam. Câte flori sânt pe pământ.

Nou!

Jocuri românești pe teme populare.

(Piano solo)

Caiet I (ediția a doua).

De doi (Lugojana) I. Măzările. Ardeleana (ca în Banat) I. Pe picior I. Ardeleana I. Brău I. Hora (ca în Banat) I. Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III. Pe picior II. Ardeleana II. Tarina. Invărită II. De doi II. Ardeleana III. Brău II.

Caiet III (ediția a doua).

Brău III. Ardeleana (ca în Banat) IV. Hațegana. Invărită II. Pe picior III. Ardeleana (Abrudeana) IV. Brău IV. Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV

Hora (ca în Banat) II. Invărită III. Brău V. Pe picior IV. Ardeleana V. Brău (Dental) VI. Ardeleana (ca în Banat) VI. Din Maramurăș.

Nou!

Caiet V.

Invărită IV. Ardeleana (ca în Banat) VII. Ardeleana VII. Brău VIII.

Nou!

Prețul unui caiet Cor. 10.— fr.

La șezătoare.

Icoană din popor (1 act cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia

Cuprinsul:

- Nr. 4. La lui Moș Marin. Nr. 5. Melodrama. Nr. 6. Cântec țelenei. Nr. 7. De masă. Nr. 8. Scenă. Nr. 9. Cântec haideucez. Nr. 9a. Solo de fluter. Nr. 10. Brău. Nr. 11. Duet. Nr. 12. Invărită și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 16.— fr.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like Răduncea, Viorole, Aurora, Preludiile, Preludia Hora din 'Serata etnografică', Hora (Do 2 minor - Cis moll), and Nou!

Pieseile epuizate au apărut în edițiuni noi. :: :: De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ Sibiu (Nagysszeben).